

РЕШЕНИЕ

№ 6178

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9146** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).
Образувано е по жалба на Д. В. И., ЕГН [ЕГН] с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.1, ап.3 срещу издадената от началник на 06 РУ - СДВР Заповед за налагане на ПАМ № 230з-485/29.07.2019г.- забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година и глоба 1000лв.
В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед, както и че е издадена при неустановена фактическа обстановка, при липса на мотиви и от неоправомощено лице. Излагат се твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, както и твърдение за маловажност на случая по смисъла на чл.28 ЗАНН. Искане се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.С. Р., който поддържа жалбата и основният аргумент за липса на мотиви на оспорения акт.

Ответникът- Началник на 06 РУ – СДВР, се представлява от юрк. Г., която моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Не е спорно по делото, че на 28.07.2019 г., в [населено място], на стадион „С.“, [улица], е проведена футболна среща между отборите на ПФК „С.“ и ПФК „Л.“. Не е спорно също така, че жалбоподателят около 21,20ч. е бил на пропускателния пункт, сектор „В“. Полицейските служители, осъществяващи охрана на футболната среща установили, че лицето опитващо се да мине през КПП-то е във видимо нетрезво състояние, поради което му разпоредили да напусне КПП-то, но то отказало да изпълни разпореждането. След представяне на документ за самоличност е установена самоличността на жалбоподателя, на когото било разяснено и разпоредено, че в това състояние не може да бъде допуснат на стадиона и следва да напусне. Жалбоподателят отново отказал да изпълни разпореждането, което наложило да бъде задържан от органите на реда и поради оказаната физическа съпротива, му били поставени белезници.

Тази фактическа обстановка се установява от писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка в това число – писмените обяснения на полицейските служители и жалбоподателя, които не бяха оспорени.

Поведението на жалбоподателя е квалифицирано като противообществена проява по смисъла на чл. 21, т. 2 от ЗООРПСМ, за което органите на МВР с полицейски правомощия са съставили на 29.07.2019г. АУАН на жалбоподателя, връчен му лично и подписан без възражения от него.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП №1938/2019г., както и Заповед за налагане на принудителна административна мярка(ПАМ) № 230з-485/29.07.2019г., в която подробно е посочена установената фактическата обстановка, като на жалбоподателя е наложена „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година" и "глоба 1000лв". Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 29.07.2019г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесната заповед, тъй като с нея се засягат негови права и законни интереси и е в срока за обжалване, съобразно предвижданията в специалния закон – чл. 30а, ал.3 ЗООРПСМ, за което са представени надлежни доказателства.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от З. И. З., подписал се за началник на Об РУ-СДВР. Представени са доказателства за компетентността на органа – удостоверения №№513р-56387/10.07.2020г. и 513р-56391/10.07.2020г., както и Заповед №513з-5076/04.07.2019г. Видно от същите, З. З., считано от 26.10.2017г. до 19.02.2020г. е заемал длъжността „заместник – началник“ на Об РУ на СДВР, като с посочената заповед му е възложено за периода от 05.07.2019г. до 30.07.2019г. да замества началника на Об РУ на СДВР. При тези данни, от правна страна съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган при условията на заместване и е съобразена със законовите изисквания.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Неотнормирани са доводите на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП. В тази връзка следва да се отбележи, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) се съставя по правилата, разписани в ЗАНН (чл. 36-46 от ЗАНН), като въз основа на него се издава наказателно постановление (НП).

Ето защо единствено районният съд, в производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, т.е. при подадена жалба срещу издаденото НП, е компетентен да се произнесе по законосъобразността на АУАН и НП. Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление имат различна правна природа от заповедта за прилагане на ПАМ. Заповедта за прилагане на ПАМ се издава по реда на АПК, а не по реда на ЗАНН. В ЗООРПСМ са разграничени правомощията на полицейските органи – издаване на наказателно постановление (т.е. налагане на административно наказание) и заповед за налагане на ПАМ. Последната не съставлява административно наказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН, поради което е неотнормосимо възражението на жалбоподателя за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН в настоящето производство.

Спазена е разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в която е предвидено в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице да издаде кумулативно: наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. Предмет на обжалване в настоящето производство е заповедта за налагане на ПАМ.

Неоснователно е възражението, че обжалваната заповед за налагане на ПАМ е немотивирана и не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в отказ за изпълнение на разпоредженията на отговорните за спортното мероприятие лица, ангажирани със сигурността и безопасността, или на полицейските органи.

От събраните по делото писмени доказателства се налага извод, че е безспорно установена извършената от жалбоподателя противообществена проява, изразяваща се в отказ да изпълни полицейско разпореждане да напусне спортното съоръжение поради нетрезвото си състояние, поради което правилно Заповедта е издадена на основание чл. 41, т. 1 във вр. с чл. 30, ал. 1, т. 1, пр. 2 във връзка с чл. 21, т. 2 от ЗООРПСМ, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Доказателства за опровергаване на изложените в акта обстоятелства не са ангажирани, не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими и относими доказателствени средства. Необходимо е да се посочи, че в АУАН жалбоподателят е записал, че няма възражения по съставения акт.

Съгласно чл. 25 от ЗООРПСМ за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 – 10 се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години, а съгласно чл. 41, т. 1 от с.з. забраната за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина е принудителна административна мярка по този закон. Т. е. налице е фактическото основание за приложение на принудителната мярка по чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ.

По основното възражение за немотивираност на размера на наказанието следва да се посочи, че наложената ПАМ е в законоустановения минимум, съответно

административният орган не дължи излагането на изрични мотиви за размера на наказанието, а за съда не възниква задължение да проконтролира индивидуализацията на наложения размер.

Съдът намира, че ответникът е съобразил приложената мярка и с целта на закона - да се осигури безопасността при провеждане на спортни мероприятия и да се преустановят или предотвратят административните нарушения, извършвани от посетители на такива мероприятия.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на оспорената заповед, поради което жалбата срещу последната следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора е основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, размерът на което на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 36 от Закона за адвокатурата и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото следва да бъде определен на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 4-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. И., ЕГН [ЕГН] с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.1, ап.3 срещу Заповед за налагане на ПАМ № 230з-485/29.07.2019г. издадената от началник на 06 РУ – СДВР - "забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година" и "глоба 1000лв."

ОСЪЖДА Д. В. И., ЕГН [ЕГН] с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.1, ап.3 да заплати в полза на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: